

عنوان مقاله:

تاسیسات جهانگردی استان اصفهان در دوره پهلوی (۱۳۵۷-۱۳۲۰ش)

محل انتشار:

مجله تاریخ اسلام و ایران، دوره 31، شماره 51 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

سمیه بختیاری - دکتری تخصصی تاریخ ایران اسلامی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

تاسیسات اقامتی و پذیرایی، از زیرساخت های مهم صنعت جهانگردی است که دغدغه فراهم آوردن آن برای گردشگران خارجی از ابتدای دوره پهلوی در بین مسئولان حکومت وجود داشت. بررسی وضعیت تاسیسات اقامتی و پذیرایی اصفهان به عنوان یکی از قطب های جهانگردی کشور که همواره از دوره صفوی تاکنون مرکز توجه گردشگران بوده، اهمیت به سزایی دارد. با این رویکرد، هدف این پژوهش، بررسی زمانمند چگونگی توسعه تاسیسات جهانگردی استان اصفهان در جریان برنامه های عمرانی و مقایسه آن با دیگر استان ها و قطب های گردشگری در دوره پهلوی است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که سازمان برنامه تا پیش از تاسیس سازمان جلب سیاحان در ۱۳۴۲ش/۱۹۶۳م، علی رغم اذعان به اهمیت توسعه صنعت جهانگردی در کشور، بودجه ای برای تاسیسات جهانگردی اختصاص نداده بود. در طی برنامه های عمرانی چهارم و پنجم، اقدامات بسیاری در زمینه ساخت و توسعه تاسیسات اقامتی و پذیرایی صورت گرفت. با این حال، استان اصفهان سهم کوچکی از تحول تاسیسات اقامتی و پذیرایی کشور را داشت و صرف نظر از استان مرکزی با محوریت شهر تهران به عنوان پایتخت، استان های فارس، خراسان، خوزستان، مازندران و گیلان بیش از استان اصفهان تاسیسات اقامتی داشتند. این پژوهش به روش تحلیل تاریخی و با رویکرد توصیفی و تحلیلی بر اساس اسناد آرشیوی و گزارش های دولتی، مصاحبه فعال و مطالعات کتابخانه ای نگاشته شده است.

کلمات کلیدی:

صنعت جهانگردی، تاسیسات جهانگردی، سازمان جلب سیاحان، استان اصفهان، حکومت پهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1305002>

